

BÀI HỌC 3

CÔNG BÌNH VÀ BÁC ÁI TRONG CỰU ƯỚC: PHẦN 1

CÂU GỐC: “Đoán xét công bình cho kẻ bị hà hiếp, và ban bánh cho người đói. Đức Giê-hô-va giải phóng người bị tù. Đức Giê-hô-va mở mắt cho người đui; Đức Giê-hô-va sửa ngay lại những kẻ cong khom; Đức Giê-hô-va yêu mến người công bình. Đức Giê-hô-va bảo hộ kẻ khách lạ, nâng đỡ kẻ mồ côi và người góa bụa; nhưng Ngài làm cong queo con đường kẻ ác” (Thi thiên 146:7-9).

ĐỌC KINH THÁNH NGHIÊN CỨU TUẦN NÀY: Xuất Ê-díp-tô Ký 22:21-23; Xuất Ê-díp-tô Ký 23:2-9; A-mốt 8:4-7; Ê-sai 1:13-17; Ê-sai 58:1-14; Công vụ 20:35.

NHIỀU NĂM TRƯỚC, TRONG MỘT NGÀY LẠNH TRỜI TẠI NEW YORK, một đứa bé trai 10 tuổi, chân không và lạnh cóng đứng nhìn vào một cửa tiệm bán giày. Một người đàn bà đến hỏi đứa bé tại sao nó nhìn vào cửa sổ tiệm lâu như vậy. Đứa bé trả lời nó đang cầu nguyện xin Chúa cho nó có một đôi giày. Người đàn bà nắm tay đứa bé và dẫn vào trong tiệm. Bà hỏi người bán hàng cho bà 6 đôi vớ. Bà cũng hỏi cho một thau nước và khăn. Dẫn đứa bé ra phòng sau của tiệm, bà cởi bao tay, rửa chân cho nó và lau bằng khăn. Người bán hàng mang các đôi vớ đến, bà mang một đôi vào chân đứa bé và mua cho nó một đôi giày. Bà xoa đầu nó và hỏi nó có cảm thấy thoải mái hơn không. Và rồi bà sửa soạn rời tiệm, đứa bé nhìn bà bằng đôi mắt bàng hoàng và đăm lệt, nó hỏi, “Bà có phải là vợ của Chúa không?” – Phỏng trích từ www.inspirationalstories.com/1/198.html.

Đứa bé trai ấy nói lên một lẽ thật mà nó không biết. Hội thánh của Chúa chính là người vợ của Ngài. Nếu chúng ta thật sự thuộc về Ngài, chúng ta cũng phải sẵn sàng giúp đỡ người nghèo và người không có quyền thế, những người cần có người khác lên tiếng nói giùm họ.

CÔNG BÌNH VÀ BÁC ÁI: DẤU CỦA CON DÂN ĐỨC CHÚA TRỜI

Ngày từ thuở sơ khai của quốc gia Y-sơ-ra-ên, công bằng trong xã hội đã là một phần quan trọng của luật pháp Đức Chúa Trời. Vì Chúa muốn cho dân sự của Ngài tiến tới sự hoàn thiện. Một xã hội có sự bình đẳng và công bình thì công dân của xã hội ấy sẽ hạnh phúc, thành công và an khang.

Đọc Xuất Ê-díp-tô Ký 22:21–23 và 23:2–9; Lê-vi Ký 19:10; Châm Ngôn 14:31 và 29:7. Qua các câu Kinh Thánh trên, bạn tóm tắt thế nào là công bình và bác ái, hay đôi khi còn gọi là “công bằng xã hội.”

Đọc Xuất Ê-díp-tô Ký 20:8–10 và 23:10, 11; Lê-vi Ký 25:8–55. Cho biết tư tưởng về công bình và bác ái được tỏ bày qua các Sa-bát trong các câu này như thế nào?

1. Sự chỉ dạy về cách giữ ngày Sa-bát được ban hành cho bất cứ người nào cũng phải nghỉ ngơi.
2. Mỗi bảy năm sẽ có một năm Sa-bát. Đó là năm mà các nợ nần được tha, để bày tỏ sự nhân từ đối với người nghèo, và cũng để trả tự do cho kẻ bị bắt làm nô lệ. Đức Chúa Trời cũng biểu dân Ngài phải tử tế với súc vật trong năm Sa-bát (Lê-vi Ký 25:6, 7).
3. Năm hân hỉ là năm thứ 50, tức là sau 7 năm Sa-bát. Đất ruộng nào đã bán hay cầm thế phải hoàn trả lại cho nguyên chủ (người chủ đầu tiên vì đất đai điển thổ là phần cơ nghiệp của gia tộc). Nợ phải được tha. Và mọi kẻ tội phạm cùng người nô lệ được trả tự do. Năm hân hỉ cho phép mọi người đều bình đẳng như nhau và cho phép mọi người được bắt đầu lại như mới. “Đây là một hàng rào bảo vệ để ngăn ngừa xã hội không có những người quá giàu hoặc quá bần cùng túng quẫn” (theo lời giải thích của Ellen G. White, *Mục Vụ Chúa Lành*, trang 185).

Trong lịch sử Do Thái, chúng ta học thấy sự bình đẳng và nhân từ làm việc với nhau để giúp những kẻ thiếu may mắn.

CHÂN LÝ CHO MỌI THỜI KỲ VÀ THỜI ĐẠI VỀ NGÀY SA-BÁT

Đọc Sáng thế Ký 2:1-3. Câu này cho chúng ta thấy tư tưởng về ngày Sa-bát hợp lý cho tất cả mọi nơi và mọi loài như thế nào?

Ngày Thứ Bảy được dựng nên để dạy loài người biết nghỉ ngơi và là một ngày thánh cho chúng ta thấy Đức Chúa Trời, Đấng Tạo Thế và là Đấng Ban Cho Sự Yên Nghỉ cho mọi loài trên địa cầu. Chân lý về ngày Sa-bát cho chúng ta thấy rằng, tất cả nhân loại, dẫu nghèo hay giàu, quyền thế hay không đều được Đức Chúa Trời xem bình đẳng như nhau trong mắt Ngài.

Và chúng ta cũng học thấy rằng sự công bình trong xã hội được áp dụng qua những ngày Sa-bát hằng tuần, những năm Sa-bát và trong năm hân hỉ. Nguyên tắc chính đằng sau ba Sa-bát này (xem Lê-vi Ký 23 và 25) cũng áp dụng cho mọi Cơ Đốc nhân vì ngày thứ bảy Sa-bát muôn đời là một dấu hiệu chỉ về Sự Tạo Thế và ai là Đấng Tạo Hóa. Ngày Sa-bát cũng nhắc đến Thập Tự Giá và địa cầu mới. Ngày Sa-bát nhắc nhở và giúp chúng ta thắt chặt mối tương quan mình cần có với Đấng Tạo Hóa nhân lành và Đấng Cứu Thế từ bi. Nhờ đó mà ngày Sa-bát nhắc chúng ta đến với những người thua kém hơn mình, những người đang khổ đau, vì họ cũng là những kẻ được Đức Chúa Trời yêu thương.

Dân Y-sơ-ra-ên trong Cựu Ước là tuyển dân của Đức Chúa Trời. Họ có trách nhiệm phải là ánh sáng của thế gian. Đức Chúa Trời chọn họ để làm gương cho mọi dân tộc trên thế gian, cho thế gian thấy lòng từ bi quảng đại Ngài có cho mỗi người. Chúa chọn họ để qua những tâm tính và cách sống của họ mà nhờ đó một thế gian không biết Đức Chúa Trời có thể thấy được tính cách của Ngài.

Đọc A-mốt 8:4-7. Tình trạng gì đang xảy ra đây? Làm sao chúng ta biết chắc là mình cũng không đồng tội với những người này? Hãy suy gẫm những lời này và tự hỏi lòng mình. Những lời Chúa nói “Ta chắc chẳng hề quên những việc làm của chúng nó!” quan trọng như thế nào đối với bạn?

TIẾNG NÓI TIÊN TRI: PHẦN 1

“Hãy mở miệng mình bình kẻ căm, và duyên cớ của người bị chê bỏ. Khá mở miệng con, xét đoán cách công bình, và phân xử phải nghĩa cho người buồn thảm và nghèo nàn” Châm Ngôn 31: 8, 9. Chúng ta áp dụng các nguyên tắc này như thế nào trong thời hiện đại?

Trong tuần này, chúng ta đã học và thấy Đức Chúa Trời muốn dân sự của Ngài phải bày tỏ tâm tính từ bi và công bằng của Ngài vì đó là một phần của sự toàn thiện mà Ngài muốn dân sự Ngài phải có. Các nhà tiên tri của người Hê-bơ-rơ thường cảnh cáo dân Y-sơ-ra-ên rằng họ không được phép dạy dỗ dân họ rằng chúng có quyền đối xử tàn nhẫn với những kẻ ngoại bang vì nghĩ rằng Đức Chúa Trời chỉ yêu tuyển dân của Ngài mà thôi. Trái lại, sự thật là, dưới mắt Chúa, những hành động vị tha và nhân từ đối với những kẻ không giống mình, là sự thờ phượng phải lẽ.

Đọc Ê-sai 1:13-17. Lời tuyên bố này cho thấy thế nào là sự thờ phượng phải lẽ theo ý Chúa. Cho biết ấy là gì? Làm thế nào để chúng ta áp dụng sự hiểu biết của mình về ý tưởng này vào cách sống của chúng ta ngày nay? Nói cách khác, những lời này có nghĩa gì với chúng ta ngày nay?

Nhiều tiên tri của thời Cựu Ước nói về những điều sẽ xảy đến trong tương lai, cả những điều sẽ xảy đến khi chính bản thân họ đã qua đời. Nhưng quan trọng nhất là họ cảnh báo cho người đương thời với họ phải có sự thay đổi đời sống thuộc linh và từ bỏ những hành động ích kỷ mà người ta đang có. Lời tiên tri của các người này vang to nhất khi người ta bỏ hết sức để bày tỏ lòng yêu Chúa và thờ phượng Ngài nhưng lại chẳng bày tỏ chút gì sự nhơn từ của Chúa với kẻ đồng loại. Không thể nào tưởng tượng được có những kẻ quá bận rộn “thờ lạy” Đức Chúa Trời đến nỗi không có thì giờ để giúp người đồng loại của mình. Cơ Đốc nhân cần phải bày tỏ sự thờ phượng Chúa phải lẽ qua những điều mà họ có thể làm để giúp đỡ tha nhân, nhất là với những kẻ có nhu cầu cần được giúp đỡ.

TIẾNG NÓI TIÊN TRI: PHẦN 2

Ê-sai đoạn 58 là một sứ điệp về sự cảnh cáo nhưng cũng là niềm hy vọng mà Đức Chúa Trời có cho dân sự của Ngài trong thời Ê-sai, và cũng cho chúng ta trong thời đại này.

Sau khi công bố sự giận dữ của Ngài với dân Y-sơ-ra-ên, Đức Chúa Trời cho thấy họ là những người như thế nào? Đọc Ê-sai 58:1.

Chúng ta không hiểu rõ bằng giọng nói nào Đức Chúa Trời dùng khi Ngài rầy la dân Ngài. Nhưng rõ ràng Chúa vạch mặt họ vì sự đạo đức giả họ mong lấy lòng Chúa. Nếu viết lại lời tiên tri này theo văn mới có nghĩa là: “Ngày này qua ngày khác, lúc nào họ cũng tỏ ra như muốn tìm kiếm Chúa, muốn biết đường lối Chúa là gì, họ giống như những người nghĩ rằng mình biết điều gì là đúng và họ tự nghĩ, họ là những người làm đúng và làm theo mạng lệnh của Chúa.”

Đọc hết Ê-sai 58:3-14. Đức Giê-hô-va nói gì nữa với những người này và Ngài chỉ cho họ thấy tôn giáo của họ là sai lầm và rỗng tuếch. Vấn đề nào đáng được họ biết đến ở đây?

Hãy chú ý đến vấn đề Đức Chúa Trời muốn người ta nhận thức: thường khi sự thờ phượng người ta làm chỉ là để để cao cá nhân hoặc để làm thỏa lòng người bày ra những nghi lễ ấy. Dĩ nhiên trong đời sống mình, chúng ta phải dành riêng những lúc, những chỗ để cầu nguyện và thiết tha dâng lên Chúa những nhu cầu riêng tư của mình. Nhưng trong đoạn này, Đức Chúa Trời nói với họ rằng sự sùng kính của sự thờ phượng thật cũng là tuôn đổ lòng nhân từ và độ lượng với những kẻ đói khát, người nghèo hèn, kẻ đang gặp thống khổ nữa. Nhưng còn ngạc nhiên hơn ấy là, khi chúng ta làm những việc thiện và việc nghĩa, nhờ vào giúp đỡ phục vụ người khác, mà chúng ta cũng nhận được phước nữa.

Đọc Công vụ 20:35. Làm sao để mỗi người chúng ta có được kinh nghiệm của lời Kinh Thánh này qua sự phục vụ mà chúng ta làm cho người khác?

SỨC MẠNH CHO NHỮNG ĐIỀU HOÀN THIỆN

Dân sự trong Thi thiên 58 biết chân lý hay lẽ thật là gì. Họ tin Đức Chúa Trời. Họ hằng hái thực hành những sự thờ phượng trang nghiêm cho Đức Chúa Trời. Nhưng trong đời sống hằng ngày, họ yếu kém việc áp dụng đức tin của họ. Đức Chúa Trời kêu gọi hội thánh của Ngài (là chúng ta đây) phải trở thành một sức mạnh cho những gì là hoàn thiện.

Hãy đọc các câu Kinh Thánh sau đây: Thi thiên 82:3 và Ê-sai 1:17. Là hội thánh trong địa phương mình và là một phần của hội thánh toàn cầu, chúng ta có nhận được sự kêu gọi của Đức Chúa Trời trong các phương diện này hay không?

Đây là một ví dụ để cho thấy hội thánh chúng ta có thể làm một sự khác biệt: Là một hội thánh nằm trong một thành phố lớn, nhưng trong một khu vực có nhiều bạo động, năm 2011, trong một cuộc hội nghị của các hội thánh nằm trong các thành phố lớn, ông mục sư đã đứng lên giữa hội đồng và nêu ra sự thật này: “Là Cơ Đốc nhân chúng ta phải chặn đứng những đám ma!” Ông nhắc lại câu chuyện Kinh Thánh kể khi Đức Chúa Giê-su đã ngừng một đám tang, đó là đám tang của đứa con trai của Na-in (Lu-ca 7:11-17). Xong rồi ông mục sư này giải thích rằng hội thánh không thể ngồi yên trong khi mỗi ngày xóm phường chung quanh họ đầy những trộm cướp, giết chóc, súng đạn, ngày mỗi tệ hơn. Ông hỏi hội đồng, “Hội thánh chúng ta có phải chỉ là một hội thánh để tổ chức tang lễ hay không? Chúng ta hỏi Đức Chúa Trời, ‘Chúa ôi sao Chúa cứ để những lầm than đau đớn này xảy đến?’ Và chúng ta có nghe Chúa trả lời rằng, ‘Tại sao các người cứ để những lầm than đau đớn này xảy đến?’”

Hội thánh này là một hội thánh hoạt động rất tích cực trong các chương trình giúp đỡ cộng đồng. Họ có một ca đoàn, họ đi đến các đường phố và hát, xong rồi họ phân phát truyền đạo đơn, nhà thờ tổ chức các chương trình giúp đỡ cho những người nghèo khó hoặc gặp khó khăn trong cộng đồng. Vì họ giúp đỡ cộng đồng qua nhiều chương trình khác nhau, họ đã góp phần làm cho cộng đồng quanh nhà thờ được cải thiện và khá hơn.

Hội thánh bạn có thể làm gì để giúp đỡ những người thiếu thốn trong cộng đồng chung quanh?

NGHIÊN CỨU BỔ TÚC:

Trong toàn Cựu Ước, chúng ta đọc được không biết bao nhiêu chuyện và những lời khuyến cáo về sự công bằng và lòng nhân từ. Chẳng hạn, hãy nghiên cứu Phục truyền Luật lệ Ký 24:10-22. Hãy đọc cẩn thận những lời chỉ bảo trong các câu chuyện này. Các lời dạy dỗ của Đức Chúa Trời nói rất rõ ràng cách phải đối đãi với người nghèo, với người làm công cho mình, và với những người thiếu nợ mình. Tư tưởng phải giúp đỡ những người khác rất quan trọng đối với Đức Chúa Trời. Bởi vậy Ngài chỉ rõ ràng cách thức phải làm gì, vì Ngài không muốn để cho con người tự suy diễn hành động nào là đúng và làm theo việc họ cho là đúng. Và cũng hãy để ý, Đức Giê-hô-va nhắc lại cho dân sự biết họ cũng đã từng nghèo hèn như thế nào.

Là Cơ Đốc nhân, chúng ta phải luôn luôn nhớ đến lòng từ bi, sự nhân từ và độ lượng mà Đức Chúa Trời đã đối với chúng ta. Bởi vậy, chúng ta, nhờ đã nhận mọi sự cách dư dật từ Đức Chúa Trời (Ê-phê-sô 3:19; Cô-lô-se 2:10), hãy sẵn sàng để phục vụ những ai cần sự giúp đỡ của mình.

ĐỀ TÀI THẢO LUẬN:

1. Điều răn thứ tư nói rằng đầy tớ cũng phải nghỉ ngơi trong ngày Sabbát. Điểm này có cho ta thấy rằng Đức Chúa Trời xem mọi người như nhau không? Qua câu này chúng ta có hiểu được rằng chúng ta phải đối với người làm việc cho mình, hay dưới quyền mình, cách công bằng hay không? Và có phải là sự chết của Đấng Cơ Đốc là cho mỗi con người, vì họ thấy đều như nhau, là chân lý của mọi thời đại hay không?